

L'Espai d'art Pere Pruna acull, del 7 de juliol a l'11 de novembre una trentena de fotografies, algunes de gran format, d'aquesta jove artista barcelonina

La fotografia d'Andrea Torres, influïda pels somnis i el surrealisme, s'endinsa a Montserrat

La mostra *El silenci de les magranes*, comissariada per Bernat Puigdollers, reflecteix com l'obra d'Andrea Torres explora la relació entre feminitat i natura a través del simbolisme i la tècnica de la transcripció dels somnis

Montserrat, juliol de 2018. L'Espai d'art Pere Pruna del Museu de Montserrat (MDM) acull, del 7 de juliol a l'11 de novembre, la mostra *El silenci de les magranes*, formada per una trentena de fotografies –algunes de gran format– d'Andrea Torres Balaguer. L'obra d'aquesta jove artista barcelonina està influïda pels somnis i el surrealisme. Explora la relació entre feminitat i natura a través del simbolisme i la tècnica de la transcripció dels somnis. Inspirades per referències del realisme màgic i de la teoria de la psicoanàlisi, les seves imatges experimenten amb el conscient i el subconscient. Pensant en el concepte d'escena-acció, l'artista crea obres que suggereixen relats i convida l'espectador a interpretar-les, procurant experimentar amb els límits entre la realitat i la ficció.

El comissari de la mostra és l'historiador i crític d'art **Bernat Puigdollers**, membre de l'equip del Museu de Montserrat, que afirma que Andrea Torres "té ànima de poeta; sap bé que és preferible l'evocació a la rotunditat. Tan sols presenta els elements imprescindibles per fer-nos caure en el parany. Articula un escenari basat en el joc i en l'artifici –afegeix Puigdollers-. Els éssers i els objectes del seu món habiten un temps parat. No hi ha res deixat a l'atzar. Les ombres oculten el just i necessari per deixar-nos veure i les llums es disposen en la mesura exacta per no enlluernar-nos. L'autora ens situa amb destresa dins d'un espai i un moment concrets, com si obríssim una porta, sorprenguéssim una escena que no podem comprendre i, immediatament després, tornéssim a tancar-la. Passat el moment d'esglai, tot allò que hem vist ens genera dubtes que ens aproximem a les capes més profundes de la realitat o bé, fins i tot, ens situen fora del pla real, en el terreny ignot del somni. En aquest aspecte s'aproxima al surrealisme però cal destacar que la seva irrealitat és sempre versemblant. Tot allò que veiem ens sembla possible. Ens podria passar a nosaltres mateixos. I això ens inquieta més encara".

On es veu més clarament aquest caràcter és en la sèrie *Hypnagògia*, un conjunt de deu fotografies en blanc i negre que, tot i ser un dels seus primers projectes fotogràfics, ja prefigura alguns dels seus recursos estilístics i de les seves preocupacions de fons. En aquesta sèrie l'autora transita pel món dels somnis. Però de seguida la seva obra evolucionarà cap a un nou llenguatge, més

pur, més destil·lat, més personal. “Aquesta exposició permet veure amb claredat aquesta evolució des del món del somni al món interior i del món interior a l'individu, lligat a un procés de depuració –explica el comissari de la mostra-. El primer pas decisiu és l'abandó del blanc i negre per fer ús del color, que entra en joc com un element significant més. Comença així una sèrie fotogràfica que té com a element comú la presència d'una taula. Al seu damunt, un objecte. Aquests interiors, banyats d'una llum propera a la pintura barroca holandesa, ens parlen de llar, d'intimitat, de vida interior. Les figures sense rostre evoquen el desconegut. Els objectes trenquen la presència callada de les coses. Uns pocs elements perfectament disposats sobre una taula i la sobrietat d'una llum blana passen a suggerir proximitat i calidesa, una estranya sensació familiar. Comencen a aparèixer elements característics del seu imaginari: l'ou, la lluna, el peix... Tots ells elements simbòlics que fan referència a la dona i a la feminitat”.

Segueix a aquesta sèrie l'obra més recent de la seva producció amb el conjunt titulat *The unknown*, una reflexió entorn a la identitat i l'individu. Figures solitàries, sense cap element superflu. Només un element extern trenca la quietud de l'obra: una gran pinzellada aplicada amb força damunt el rostre, tot eliminant qualsevol rastre d'identitat. Clou l'exposició una fotografia inèdita, realitzada expressament per a l'ocasió. “Una obra que, en certa mesura, resumeix el procés evolutiu de la seva obra i el seu llenguatge, encara en gestació. El volum esventrat de la magrana ens parla de feminitat i desig, de sexualitat, de vida. El fruit, escorxat en dues meitats perfectes, ens mostra, impúdic, el seu interior. El rostre, en canvi, s'amaga del reflex del mirall, mostrant-se sense deixar-se veure, ens defuig la seva mirada per captar la nostra, feliç de ser i no ser. Res pot atraure més a qui l'observa que allò que no pot acabar de conèixer. Res pot complaure més al rostre que es perfila que sentir-se desitjat. Amagat en l'artifici d'un instant aflora de manera imperceptible un moment d'eternitat. Objectes humils s'omplen de sentit i ens obliguen a oblidar la bellesa evident de les seves formes. Tot es conjura en una mirada, una presència sense rostre i el silenci de les magranes”, argumenta el comissari Bernat Puigdollers.

L'exposició, organitzada pel Museu de Montserrat, ha comptat amb la col·laboració de la Fundació Vila Casas, la Galeria Miquel Alzueta i la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona que han prestat obra.

Andrea Torres Balaguer (Barcelona, 1990) és la dona més jove que ha exposat al Museu de Montserrat. És llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Compta amb nombroses exposicions a Barcelona, Madrid, París, Londres i Nova York. L'any 2014 va realitzar la seva primera exposició individual després de guanyar el I Premi de Nous Talents de la Galeria Artevistas. Els anys 2015 i 2017 va ser finalista dels reconeguts Sony World Photography Awards. La seva obra forma part de prestigioses col·leccions com el Patrimoni Artístic de la Universitat de Barcelona i les col·leccions de la Fundació Vila Casas i de la Fundació Bassat. L'any 2017 va ser una de les joves revelacions del París Photo. Actualment, la representen la Galeria Miquel Alzueta de Barcelona, In Camera Galerie de París i Qlick Editions d'Amsterdam.

EL SILENCI DE LES MAGRANES

Andrea Torres Balaguer

Espai d'art Pere Pruna del Museu de Montserrat

Del 7 de juliol a l'11 de novembre

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat

93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net